

78 . Giurgeni | Județ: Ialomița | Punct: Orașul de Floci - Izvor termal | Anul: 2020

Anul: 2020

Cod RAN: 93655.02

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Epoca medievală târzie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Neatribuit

Autori: Radu Coman, Gheorghe Matei, Daniela Mihai, Simona Munteanu, Florin Vlad, Elena Rența

Instituții: Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița, Institutul Național al Patrimoniului, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița, Muzeul Județean Ialomița

Raport

Punctul Izvor termal se află pe grindul nr. 3 (Avicola) situat în partea de nord a așezării medievale și la nord de DN 60 București - Constanța. Izvorul a fost captat în a doua jumătate a secolului trecut intenționându-se exploatarea balneară a acestuia. Consiliul Județean Ialomița a dorit exploatarea acestor resurse naturale sulfuroase cu o temperatură de 40 grade, solicitând Muzeului Județean Ialomița o cercetare arheologică preventivă. Cercetarea arheologică preventivă în situl Orașul de Floci din punctul Izvor termal, a avut în vedere următoarele obiective:

- cercetarea arheologică exhaustivă a perimetrului contractual,
- documentarea tuturor structurilor de locuire, a dispunerii locuințelor, a observațiilor de detaliu asupra tehnicilor și materialelor de construcție, prelevarea tuturor artefactelor precum și a catalogării, inventarierii și valorificării bogatului inventar arheologic.

Scurtă descriere a situației arheologice - Din cercetările arheologice mai vechi, desfășurate în anii 1985-1986 și 2003-2008, se cunoaște faptul că zona aparținea unui cartier al orașului, unde au fost cercetate mai multe locuințe incendiate și, de asemenea, mormintele unei necropole medievale, necropola nr. 4

Cercetarea arheologică din acest an a început prin delimitarea unei suprafețe de 2500 mp având în centru izvorul termal. Suprafața propusă cercetării a fost împărțită în două sectoare: nord și sud. Terenul supus cercetării din sectorul sudic a fost mai puțin afectat de lucrările antropice în comparație cu sectorul nordic. În partea sudică au fost trasate cinci secțiuni orientate E-V, cu lungimi cuprinse între 24 - 50 m, lăți de 2 m, cu martori stratigrafici de 2 m, la care s-au adăugat casetele deschise în vederea cercetării complexelor de locuire. Astfel, au fost trasate trei casete: cas. A (6 x 2 m), cas. B (10x2m) și cas. C (8 x 3 m). Partea nordică, unde se află izvorul termal, a fost mai mult afectată de lucrări antropice, inclusiv de șanțul de drenaj al apei termale care se deversează într-un canal de evacuare al orezării ce marchează, practic, și granița sitului. Datorită acestor anomalii ale terenului cele patru secțiuni trasate și cercetate au fost orientate N-S, cu lungimi cuprinse între 18-25 m și lățimi de 1-1,5 m. De asemenea, cercetarea a fost completată prin trasarea și săparea unor casete: cas. D (10 x 1,5 m), cas. E (6 x 2 m) și cas. F (6 x 2 m). În anul 2019 în suprafața cercetată arheologic au fost descoperite un număr de 32 de complexe arheologice, dintre care 26 de locuințe distruse prin incendiere sau abandon și șase gropi menajere. Complexele cercetate au fost încadrate cronologic ca aparținând finalului de secol XV și primei jumătăți a secolului XVIII.

Pentru completarea datelor arheologice obținute în campania din anul 2019 au fost deschise, în anul 2020, 15 secțiuni, cu lungimi cuprinse între 18-50 m și lățimea de 1-2 m, precum și 14 casete cu lungimi cuprinse între 6 - 27,5m și lățimea de 6-1,5 m.

În suprafața cercetată arheologic au fost descoperite un număr de 58 de complexe arheologice, dintre care 28 de locuințe distruse prin incendiere sau abandon și 30 gropi menajere. Complexele cercetate au fost

încadrate cronologic ca aparținând finalului de secol XV și primei jumătăți a secolului XVIII. Materialele de construcție folosite la ridicarea locuințelor erau lutul, lemnul și stuful, specifice zonei.

Stratigrafia generală

În urma analizei stratigrafice s-au determinat patru niveluri de locuire marcate de resturile unor locuințe de suprafață distruse prin incendiere sau abandon, cu mențiunea că pe unele suprafețe din zona cercetată, cel mai târziu nivel de locuire a fost parțial distrus de lucrările contemporane.

Deosebit de importantă rămâne confirmarea deplină a constatărilor arheologice mai vechi referitoare la existența pe acest grind a patru niveluri de locuire. Așadar, stratigrafia indică patru niveluri de locuire.

Astfel, primul nivel de locuire și cel mai timpuriu a fost interceptat la adâncimea de -0,80 - 1,00 m.

Al doilea nivel de locuire a fost interceptat la adâncimea de -0,60 - 0,80 m și este compus dintr-un nivel de distrugere de cca. 0, 12 cm sub care au fost găsite podelele locuințelor cu o grosime de 0,10 cm. Podelele sunt realizate din pământ galben, bine bătătorit, iar în unele cazuri se observă refaceri succesive.

Cel de-al treilea nivel de locuire a fost surprins între cotele -0,40 - 0,60 m fiind compus din nivelul de distrugere cu o grosimea de aproximativ 0,10 cm sub care apar podelele locuințelor, groase de cca. 8-10 cm, de asemenea, realizate dintr-un lut galben, bine bătătorit.

Ultimul nivel de locuire, cel de-al patrulea, a fost surprins la adâncimea de - 0,20 - 0,40 m, fiind compus din nivelul de distrugere, ars la roșu-cărămiziu gros de aproximativ 8-10 cm, de cele mai multe ori deranjat de lucrări antropice, sub care existau podele din lut galben, bine bătătorit, groase de cca. 10 cm, unele prezentând urme de luituri.

Din cercetările mai vechi, efectuate în anii 1979, 1985, 1986 și 2003-2008 se cunoaște situația stratigrafică și cronologică a nivelurilor de locuire medievală descoperite pe grindul nr. 3 pe care s-a desfășurat și cercetarea arheologică preventivă.

Cel mai timpuriu nivel de locuire descoperit între cotele - 0,80 - 1,00 m. a fost datat pe baza unor descoperiri monetare la sfârșitul de secol XV.

De asemenea, în perioada 2003-2005 pe grindul nr. 3, la adâncimea de -1,00 m, au fost descoperite și cercetate parțial două locuințe (L4 și L5) care aparțin celui mai timpuriu nivel de locuire. Pe baza inventarului arheologic descoperit între resturile incendiate, locuințele au fost datate la sfârșitul secolului al XV .

Al doilea nivel, care-l suprapune pe cel timpuriu, a fost interceptat între cotele -0,60-0,80 m și a fost datat, prin descoperirea în cadrul unei locuințe (L2/2003) a unui ducat polonez, emis în anul 1521 și a unor dinari ungurești emiși în anii 1530 și 1549 de Ferdinand I al Ungariei, la început de secol XVI. Descoperirea unei cahle traforate în stratul de cultură, datată în secolul al XVI-lea, confirmă încă o dată că nivelul de locuire menționat aparține acestei perioade . În perioada 2003-2007 tot pe acest grind au fost cercetate integral patru locuințe, datate, în urma analizei inventarului ceramic, ca aparținând începutului de secol XVI.

Cel de-al treilea nivel de locuire, descoperit la adâncimea de -0,40 - 0,60, m a fost încadrat în urma cercetărilor arheologice din anii 1985-1986 și 2003-2007 ca aparținând sfârșitului de secol XVI și începutului de secolului XVII.

Ultimul nivel de locuire, și cel mai târziu din punct de vedere cronologic, a fost descoperit între cotele 0,20 -0,40 cm, iar în urma unor cercetări arheologice mai vechi desfășurate pe acest grind a fost datat la sfârșit de secol XVII și început de secol XVIII.

Informații suplimentare online

[Raportul 6487 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)